

РЕЦЕНЗИЯ

на доц. д-р Марио Маринов

Катедра Социология, ЮЗУ „Неофит Рилски“

член на Научно жури по заповед на Ректора на ЮЗУ „Неофит Рилски“ № 469 от 17.02.2026 г. на основание Закона за развитие на академичния състав в Република България

за дисертация на **ИЛИАНА ХРИСТОС БУХУНА**

на тема **“Влиянието на взаимодействието „семейство-училище“ върху постиженията на учениците”**

За присъждане на ОНС „Доктор“,

Професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата,

Докторска програма Социология,

ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград

Научен ръководител: проф. дсн Валентина Миленкова

Представената докторска дисертация е разработена в общ обем от 202 страници, които включват 32 таблици и 32 диаграми и 1 фигура. Цитираната литература обхваща 311 заглавия. Основният текст на дисертацията се състои от въведение, три глави и заключение.

Образованието е основополагащ фактор за подобряване на качеството на живот, като влиянието му започва още в ранното детство. Семейната среда играе решаваща роля за формирането на детските постижения, емоционалното благополучие и мотивацията за учене. Изследванията подчертават, че ефективното образование изисква активно сътрудничество между ученици, родители и учители, като ангажираността на семейството действа като ключов предиктор за дългосрочен академичен успех.

Родителското участие се свързва с по-добро изпълнение на домашните задачи, високи резултати на изпити и по-силна ученическа активност. Отвъд академичните резултати, семействата предават ценности, предоставят модели за подражание и подпомагат изграждането на самооценка и адаптивност. Едновременно с това социално-икономическите условия оказват пряко въздействие върху посещаемостта и напредъка в

училище, като онагледяват как семейните структури и ресурси оформят възможностите за учене и развитие.

Също толкова важна е и взаимовръзката между семейството и училището, тъй като двете институции споделят отговорността за подкрепа на детското израстване. Родителите и учителите съвместно създават условия за емоционална регулация, устойчивост и социална адаптация, гарантирайки, че учениците са подготвени да посрещнат когнитивните и поведенческите предизвикателства. Това партньорство акцентира върху допълващите се роли на дома и училището като двата централни контекста, които влияят върху образователната траектория на децата.

Изследователският проблем се фокусира върху това как педагогическите специалисти възприемат ролята на взаимодействието между семейството и училището, кои форми на сътрудничество се считат за най-влиятелни за академичния успех и как тези прозрения могат да информират политики и практики, насочени към укрепване на сътрудничеството за по-добри ученически постижения. Съответно, макар теоретичната рамка да се опира на международни изследвания, емпиричната част на настоящата дисертация се провежда в рамките на гръцката образователна система.

Описание на състоянието в изследователската област

Изследванията в областта на взаимодействието семейство–училище последователно подчертават значимостта на родителското участие и сътрудничеството между семейството и училището за академичните постижения и социално-емоционалното развитие на учениците. Международни проучвания, включително метаанализи и мащабни сравнителни оценки като PISA, показват, че учениците, чиито родители активно подкрепят ученето у дома, поддържат целенасочена комуникация с учителите и участват в училищния живот, постигат по-високи образователни резултати.

В гръцкия образователен контекст обаче наличните изследвания очертават по-фрагментирана картина. Макар учителите и родителите да признават значението на сътрудничеството, взаимодействието често се ограничава до формални и епизодични срещи—обикновено във връзка с оценките или поведенчески въпроси—вместо да приема устойчив и структуриран характер. Проучванията сочат, че социално-икономическите неравенства, ограничените институционални рамки и традиционните възприятия за ролите възпрепятстват изграждането на смислени партньорства между

семействата и училищата. Вследствие на това, въпреки широкото признаване на ценността на родителското участие, практическото му реализиране варира значително, оставяйки открити въпросите как сътрудничеството може систематично да бъде укрепено в подкрепа на ученическите постижения.

Цел на изследването

Целта на настоящата дисертация е да изследва ролята на взаимодействието между семейството и училището при формирането на учебните постижения на учениците, със специален акцент върху възприятията на учителите относно родителското участие и сътрудничество. Чрез съчетаване на теоретичен и емпиричен анализ на начина, по който семействата и училищата взаимодействат, изследването цели да идентифицира кои форми на сътрудничество се възприемат като най-ефективни, кои пречки възпрепятстват смисленото ангажиране и по какъв начин тези динамики повлияват академичните резултати на учениците. Посредством този анализ дисертацията се стреми да допринесе към международния и националния дебат за укрепване на партньорствата между семейство и училище, предлагайки изводи, които могат да информират образователната практика и политики в гръцкия контекст и извън него.

Задачи на изследването

За постигане на поставената цел дисертацията предприема следните изследователски задачи:

1. Да прегледа и синтезира теоретичната и емпиричната литература относно взаимодействието семейство–училище и неговото въздействие върху учебните постижения на учениците.
2. Да анализира релевантните политически и институционални документи, които рамкират сътрудничеството семейство–училище на европейско и международно равнище.
3. Да изследва възприятията на учителите относно родителското участие и сътрудничество чрез прилагане на структуриран въпросник.
4. Да интерпретира резултатите в светлината на съществуващата теория и практика, като открий импликациите за гръцкия образователен контекст.

Хипотези

1. Учители, които възприемат сътрудничеството между семейството и училището като смислено и ефективно, по-вероятно отчитат положителни ефекти върху академичните постижения на учениците.

2. Пречки като ограничени ресурси на родителите, липса на време или недостатъчна институционална подкрепа оказват отрицателно въздействие върху качеството на взаимодействието семейство–училище.

Емпирична методология

Емпиричната част на настоящата дисертация се основава на двукомпонентен методологически подход, съчетаващ качествен и количествен компонент. Качественият метод е реализиран чрез анализ на документи, фокусиран върху корпус от институционални и политически документи на Европейския съюз, ОИСР, ЮНЕСКО, УНИЦЕФ и национални рамки. Целта на този анализ беше да се идентифицират повтарящи се теми и дискурси относно взаимодействието семейство–училище, включително неговото въздействие върху учебните постижения на учениците, формите на родителско участие, бариерите пред сътрудничеството и препоръчаните стратегии. Анализът на документи служи за очертаване на начина, по който международните и националните институции рамкират проблема, без да се прави опит за количествено измерване или генерализиране на преживения опит.

Количественият метод е осъществен чрез структуриран въпросник, администриран на 256 учители в гръцкия образователен контекст. Инструментът се състои предимно от въпроси с фиксирани отговори и е предназначен да улови възприятията на учителите относно сътрудничеството между семейството и училището, факторите, които улесняват или възпрепятстват родителското участие, както и възприетите ефекти върху академичния напредък на учениците. Периодът на събиране на данни е продължил приблизително 12 седмици — от март до юни 2025 г., през които участниците могат да попълнят въпросника в удобно за тях време. В изследването е приложена стратегия на извадка по удобство (*convenience sampling*), с оглед достигане до широк кръг участници в гръцката образователна система.

Въпросникът е разпространен електронно чрез онлайн платформи като Facebook и Viber, насочено към групи на учители, както и посредством покани по електронна поща. Участниците са насърчавани да споделят въпросника с колеги и познати учители, което улеснява „снежна топка“ при набирането на респонденти. Този подход е позволил включването на учители от различни географски райони на Гърция и от началното и средното образование, като по този начин се повишава разнообразието на извадката. Данните са анализирани чрез описателна статистика с цел да се открият модели и честоти в отговорите на учителите.

Следва да се отбележи, че емпиричното изследване не е представително за цялата съвкупност от учители нито на национално, нито на международно равнище. Целта на проучването не е формулиране на генерализируеми статистически изводи, а по-скоро изследване на тенденции, открояване на възприятия и предоставяне на аналитични инсайти, които да информират последващи изследвания и политически дебати. Чрез съчетаването на анализ на документи с резултатите от въпросника дисертацията предлага цялостен поглед върху феномена, като обвързва политическото и институционалното рамкиране на взаимодействието семейство–училище с възприятията на практиците на терен.

Подход и визия

Теоретичният и методологическият подход на настоящата дисертация е ситуиран преди всичко в полето на социологията на образованието. Взаимодействието между семейството и училището се анализира като социален процес, отразяващ структурите на неравенството, културните норми и институционалните практики, които формират образователния опит на децата. Тази социологическа перспектива позволява изследването да излезе отвъд индивидуалните нагласи и да разглежда сътрудничеството между семейства и училища като част от по-широки социални динамики.

Визията на изследването е да допринесе за социологическия дебат за образованието, като покаже как сътрудничеството семейство–училище може да функционира едновременно като ресурс за учене и като механизъм за насърчаване на равнопоставеността. Чрез ситуиране на гръцкия случай в по-широките международни дискусии дисертацията цели да открие социалните и институционалните условия, при

които сътрудничеството между семейства и училища се превръща в решаващ фактор за академичния успех.

Структура на дисертацията

Глава 1: Влиянието на семейството и училището върху учебните постижения полага теоретичните и емпиричните основи. В раздел 1.1 се анализира отношението „ученик – семейство“, като се обсъждат семейното участие, теорията за припокриващите се сфери на влияние, еволюцията на родителското участие и моделите на семейни взаимодействия. Подразделите третират още родителските практики, нагласите и очакванията на родителите, както и факторите, формиращи родителското участие във връзка с детето (като възраст, пол, учебни постижения и аз-концепция). Нов подраздел изследва социоикономическите и културните детерминанти на родителското участие, обоснован от доказателства, че структурните неравенства силно медиират способността на семействата да си сътрудничат с училището и да подкрепят ученето. Раздел 1.2 се фокусира върху училищното взаимодействие в постиженията на децата, анализирайки училищната среда, педагогическите практики, отношенията учител – ученик, емоционалния климат, връзките с връстниците, мотивационните теории и класната интеракция. Взаимно разгледани, тези теми позиционират семейството и училището като ключови институции, определящи образователните траектории.

Глава 2: Взаимодействие семейство – училище премества анализа към интерфейса между двата социални контекста. Раздел 2.1 представя измеренията на сътрудничеството, включително ефектите му върху академичните постижения, качеството на отношенията родител – учител, климата на училището за семейства и учители, както и позитивните аспекти на родителското участие. Раздел 2.2 разглежда сътрудничеството в мултикултурни и разнообразни контексти, признавайки, че миграцията, многообразието и политиките за приобщаване преконфигурират както възможностите, така и предизвикателствата пред кооперацията. Раздел 2.3 въвежда ролята на цифровите технологии като медиатори на взаимодействието семейство – училище, оправдана от нарастващата зависимост от дигитални платформи за комуникация, особено след пандемията от COVID-19. Раздел 2.4 обсъжда бариерите и предизвикателствата пред ефективното сътрудничество, с акцент върху структурните, културните и институционалните ограничения, които затрудняват устойчивата кооперация. Раздел 2.5 синтезира емпиричните доказателства за връзката между

сътрудничеството семейство – училище и ученическите резултати, а раздел 2.6 представя анализ на документи и синтез на констатациите. В съвкупност главата откроява както потенциала, така и сложността на сътрудничеството в съвременните образователни системи.

Глава 3: Методология на изследването представя емпиричната рамка на проучването. В нея се формулират целта и задачите на изследването, изследователските въпроси и хипотези, както и избраният изследователски дизайн. В следващите подраздели се описват генералната съвкупност и извадката, изследователският инструмент, както и неговата валидност и надеждност. Главата очертава още процедурата по събиране на данни, етичните съображения и методите за анализ на данните, като завършва с методологичните ограничения на проучването. Емпиричните резултати и тяхната интерпретация са представени в разделите „Резултати“ и „Дискусия“ в същата глава.

Заклучението обобщава основните констатации на изследването, потвърждава изследователските хипотези и обсъжда техните теоретични и практически импликации. Представени са и препоръки за образователни политики и практики, насочени към укрепване на сътрудничеството между семейство и училище и намаляване на неравенствата, както и очертани приноси на изследването и насоки за бъдещи проучвания.

Ограничения

Както всяко емпирично изследване, и настоящата дисертация е подвластна на определени ограничения, които следва да бъдат отчетени. На първо място, емпиричните резултати не могат да се считат за представителни за цялата съвкупност от учители или семейства в Гърция. Размерът и обхватът на анкетното проучване не позволяват обобщения на национално равнище. По-скоро констатациите предоставят аналитични инсайти за тенденции и възприятия, които могат да информират последващи изследвания и да открият нови направления за проучване.

На второ място, самият методологически дизайн поставя ограничения. Използваният въпросник се състоеше предимно от въпроси с фиксирани отговори, които—макар полезни за количествен анализ—не винаги улавят в цялостната им сложност гледните точки на учителите относно сътрудничеството между семейството и

училището. Подобно, качественият компонент на изследването—анализът на документи—бе ограничен до подбран корпус от институционални и политически текстове. Тези документи онагледяват как взаимодействието семейство–училище се рамкира на ниво политики, но не непременно отразяват преживяната реалност на семействата и педагогическите специалисти.

И накрая, интерпретацията на резултатите е обусловена от изследователския дизайн. Проучването не цели установяване на причинно-следствени връзки, а по-скоро изследва асоциации, възприятия и тематични модели. Освен това контекстуални фактори, като локални училищни практики или социално-икономически различия между общностите, не можаха да бъдат изцяло обхванати в рамките на тази дисертация. Въпреки посочените ограничения, изследването предлага ценни прозрения за динамиките на взаимодействието семейство–училище и полага основа за бъдещи научни и политически инициативи.

Личното ми мнение е, че целта и задачите на дисертационния труд са изпълнени професионално. Емпиричното изследване като методология отговаря на критериите за подобен род докторски дисертации в областта на образованието.

Заключение:

Постигнатите резултати в дисертационния труд, теоретичната и емпирична работа по изпълнението на дисертацията и завършеният текст ми дават основание да подкрепя Илиана Христос Бухуна за присъждане на ОНС „Доктор“ по професионално направление 3.1 Социология, антропология и науки за културата. Ще гласувам с „ДА“ за придобиване на образователната и научна степен „Доктор“.

С уважение:

доц. д-р Марио Маринов

2 март 2026 г.

REVIEW

by **Assoc. Prof. Mario Marinov, PhD**

Department of Sociology, South-West University "Neofit Rilski"

Member of the Scientific Jury by order of the Rector of South-West University "Neofit Rilski" No. 469 of 17.02.2026 on the basis of the Act on the Development of Academic Staff in the Republic of Bulgaria

for the dissertation of **ILIANA CHRISTOS BOUCHOUNA**

on the topic "**Family-school interaction in student achievement**"

For the award of the educational and scientific degree "Doctor" (PhD),

Professional field 3.1. Sociology, Anthropology and Cultural Sciences,

Doctoral program in Sociology,

South-West University "Neofit Rilski" – Blagoevgrad

Scientific supervisor: Prof. Valentina Milenkova, DSc.

The presented doctoral dissertation is developed in a total volume of 202 pages, which include 32 tables, 32 diagrams, and 1 figure. The cited literature covers 311 titles. The main text of the dissertation consists of an introduction, three chapters and a conclusion.

Education is a fundamental factor in improving the quality of life, with its influence starting in early childhood. The family environment plays a crucial role in shaping children's achievements, emotional well-being and motivation to learn. Research emphasizes that effective education requires active collaboration between students, parents and teachers, with family engagement acting as a key predictor of long-term academic success.

Parental involvement is associated with better homework performance, higher exam scores and stronger student activity. Beyond academic performance, families transmit values, provide role models and support the development of self-esteem and adaptability. At the same time, socio-economic conditions have a direct impact on school attendance and progress,

illustrating how family structures and resources shape opportunities for learning and development.

Equally important is the relationship between family and school, as both institutions share the responsibility for supporting children's development. Parents and teachers jointly create conditions for emotional regulation, resilience and social adaptation, ensuring that students are prepared to meet cognitive and behavioral challenges. This partnership emphasizes the complementary roles of home and school as the two central contexts that influence children's educational trajectory.

The research problem focuses on how pedagogical professionals perceive the role of family-school interaction, which forms of collaboration are considered most influential for academic success, and how these insights can inform policies and practices aimed at strengthening collaboration for better student achievement. Accordingly, while the theoretical framework draws on international research, the empirical part of this dissertation is conducted within the Greek educational system.

Description of the state of the research area

Research on family-school interactions consistently highlights the importance of parental involvement and family-school collaboration for students' academic achievement and socio-emotional development. International studies, including meta-analyses and large-scale comparative assessments such as PISA, show that students whose parents actively support learning at home, maintain purposeful communication with teachers, and participate in school life achieve higher educational outcomes.

In the Greek educational context, however, the available research paints a more fragmented picture. While teachers and parents acknowledge the importance of collaboration, interaction is often limited to formal and episodic meetings – usually related to assessments or behavioral issues – rather than taking on a sustained and structured character. Research suggests that socio-economic inequalities, limited institutional frameworks, and traditional perceptions of roles hinder the development of meaningful partnerships between families and schools. As a result, despite the widespread recognition of the value of parental involvement, its practical implementation varies considerably, leaving open the question of how collaboration can be systematically strengthened in support of student achievement.

Research Purpose

The purpose of this dissertation is to examine the role of family-school interaction in shaping student academic achievement, with a special focus on teachers' perceptions of parental involvement and collaboration. By combining theoretical and empirical analysis of the way in which families and schools interact, the study aims to identify which forms of collaboration are perceived as most effective, what barriers hinder meaningful engagement, and how these dynamics affect students' academic performance. Through this analysis, the dissertation seeks to contribute to the international and national debate on strengthening family-school partnerships, offering conclusions that can inform educational practice and policies in the Greek context and beyond.

Research Objectives

To achieve the stated purpose, the dissertation undertakes the following research objectives:

1. To review and synthesize the theoretical and empirical literature on family-school interaction and its impact on students' academic achievement.
2. To analyze the relevant policy and institutional documents that frame family-school collaboration at European and international level.
3. To investigate teachers' perceptions of parental involvement and collaboration by applying a structured questionnaire.
4. To interpret the results in light of existing theory and practice, highlighting the implications for the Greek educational context.

Hypotheses

1. Teachers who perceive family-school collaboration as meaningful and effective are more likely to report positive effects on students' academic achievement.
2. Barriers such as limited parental resources, lack of time or insufficient institutional support have a negative impact on the quality of family-school interaction.

Empirical Methodology

The empirical part of this dissertation is based on a two-part methodological approach, combining a qualitative and a quantitative component. The qualitative method was implemented through document analysis, focusing on a corpus of institutional and policy documents from the European Union, OECD, UNESCO, UNICEF and national frameworks.

The aim of this analysis was to identify recurring themes and discourses regarding family-school interaction, including its impact on students' academic achievement, forms of parental involvement, barriers to collaboration and recommended strategies. The document analysis serves to outline the way in which international and national institutions frame the issue, without attempting to quantify or generalize the lived experience.

The quantitative method was implemented through a structured questionnaire administered to 256 teachers in the Greek educational context. The instrument consisted mainly of fixed-response questions and has been designed to capture teachers' perceptions of family-school collaboration, factors that facilitate or hinder parental involvement, and the perceived effects on students' academic progress. The data collection period has lasted approximately 12 weeks, from March to June 2025, during which participants could complete the questionnaire at a time convenient to them. The study applied a convenience sampling strategy, with a view to reaching a wide range of participants in the Greek educational system.

The questionnaire was distributed electronically through online platforms such as Facebook and Viber, targeting teacher groups, as well as through email invitations. Participants have been encouraged to share the questionnaire with colleagues and teacher acquaintances, which facilitated a "snowball" sampling approach in recruiting respondents. This approach has allowed the inclusion of teachers from different geographical areas of Greece and from primary and secondary education, thus increasing the diversity of the sample. The data have been analyzed using descriptive statistics in order to identify patterns and frequencies in the teachers' responses.

It should be noted that the empirical study is not representative of the entire population of teachers, neither at the national nor at the international level. The aim of the study has not been to formulate generalizable statistical conclusions, but rather to examine trends, highlight perceptions and provide analytical insights that can inform subsequent research and policy debates. By combining document analysis with questionnaire results, the dissertation offers a holistic view of the phenomenon, linking the political and institutional framing of family-school interaction with the perceptions of practitioners in the field.

Approach and vision

The theoretical and methodological approach of this dissertation is primarily situated in the field of Sociology of education. The interaction between family and school is analyzed as a social process, reflecting the structures of inequality, cultural norms and institutional practices

that shape children's educational experience. This sociological perspective allows the study to go beyond individual attitudes and to consider family-school collaboration as part of broader social dynamics.

The vision of the study is to contribute to the sociological debate on education by showing how family-school collaboration can function both as a resource for learning and as a mechanism for promoting equity. By situating the Greek case in broader international discussions, the dissertation aims to highlight the social and institutional conditions under which family-school collaboration becomes a crucial factor for academic success.

Dissertation Structure

Chapter 1: *The Impact of Family and School on Academic Achievement* lays the theoretical and empirical foundations. Section 1.1 analyzes the student-family relationship, discussing family involvement, overlapping spheres of influence theory, the evolution of parental involvement, and patterns of family interactions. Subsections also address parenting practices, parental attitudes and expectations, and factors shaping parental involvement in relation to the child (such as age, gender, academic achievement, and self-concept). A new subsection explores the socioeconomic and cultural determinants of parental involvement, supported by evidence that structural inequalities strongly mediate the ability of families to collaborate with the school and support learning. Section 1.2 focuses on school interactions in children's achievement, analyzing the school environment, pedagogical practices, teacher-student relationships, emotional climate, peer relationships, motivational theories, and classroom interaction. Considered together, these themes position the family and the school as key institutions that shape educational trajectories.

Chapter 2: *Family-School Interaction* moves the analysis to the interface between the two social contexts. Section 2.1 presents the dimensions of collaboration, including its effects on academic achievement, the quality of parent-teacher relationships, the school climate for families and teachers, and the positive aspects of parental involvement. Section 2.2 examines collaboration in multicultural and diverse contexts, recognizing that migration, diversity, and inclusion policies reconfigure both the opportunities and challenges for collaboration. Section 2.3 introduces the role of digital technologies as mediators of family-school interaction, justified by the increasing reliance on digital communication platforms, especially in the wake of the COVID-19 pandemics. Section 2.4 discusses the barriers and challenges to effective collaboration, with a focus on the structural, cultural, and institutional constraints that hinder

sustainable collaboration. Section 2.5 synthesizes the empirical evidence on the relationship between family-school collaboration and student outcomes, and Section 2.6 presents a document analysis and synthesis of the findings. Taken together, the chapter highlights both the potential and the complexity of collaboration in contemporary education systems.

Chapter 3: Research Methodology presents the empirical framework of the study. It formulates the purpose and objectives of the study, the research questions and hypotheses, and the chosen research design. The following subsections describe the population and sample, the research instrument, and its validity and reliability. The chapter also outlines the data collection procedure, ethical considerations, and data analysis methods, concluding with the methodological limitations of the study. The empirical results and their interpretation are presented in the “Results” and “Discussion” sections of the same chapter.

The Conclusion summarizes the main findings of the study, confirms the research hypotheses, and discusses their theoretical and practical implications. Recommendations for educational policies and practices aimed at strengthening family-school collaboration and reducing inequalities are also presented, as well as outlining the contributions of the study and directions for future research.

Limitations

Like any empirical study, this dissertation is subject to certain limitations that should be acknowledged. First, the empirical results cannot be considered representative of the entire population of teachers or families in Greece. The size and scope of the survey do not allow for generalizations at the national level. Rather, the findings provide analytical insights into trends and perceptions that can inform subsequent research and open up new avenues for inquiry.

Second, the methodological design itself poses limitations. The questionnaire used consisted mainly of fixed-response questions, which — while useful for quantitative analysis — did not always capture the full complexity of teachers’ perspectives on family-school collaboration. Similarly, the qualitative component of the study — document analysis — was limited to a selected corpus of institutional and policy texts. These documents illustrate how family-school interactions are framed at the policy level, but do not necessarily reflect the lived reality of families and educational professionals. Finally, the interpretation of the results is conditioned by the research design. The study does not aim to establish causal relationships, but rather explores associations, perceptions, and thematic patterns. Furthermore, contextual

factors, such as local school practices or socio-economic differences between communities, could not be fully captured within the scope of this dissertation. Despite the aforementioned limitations, the study offers valuable insights into the dynamics of family-school interactions and lays the foundation for future scientific and policy initiatives.

My personal opinion is that the purpose and objectives of the dissertation have been fulfilled professionally. Empirical research as a methodology meets the criteria for such doctoral dissertations in the field of education.

Conclusion:

The results achieved in the dissertation, the theoretical and empirical work on the implementation of the dissertation and the completed text give me a reason to support Iliana Christos Bouchouna for the awarding of the educational and scientific degree "Doctor" (PhD) in the professional field 3.1 Sociology, Anthropology and Cultural Sciences. I will vote "YES" for the acquisition of the educational and scientific degree "Doctor" (PhD).

With respect,

Assoc. Prof. Mario Marinov, PhD

2 March 2026